

DÉLMAGYARORSZÁG

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

79. évfolyam, 4. szám
1989. január 5., csütörtök

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
SZEGED VÁROSI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

Havi előfizetési díj: 101 forint
Ára: 4,30 forint

Uj főigazgató az SZBK élén

Kutatói fórum a Szegedi Biológiai Központban

Straub F. Brunót köszöntötték

Láng István köszöntötte Straub F. Brunót

Enyedi Zoltán felvétele

A tudományos élet legmagasabb szintű vezetőinek és Straub F. Brunó akadémikusnak, az Elnöki Tanács elnökének részvételével kezdődött meg tegnap a Magyar Tudományos Akadémia Szegedi Biológiai Központjában az SZBK-napok elnevezésű, hagyományos kutatói fórum, amelynek három napján a kutatóközpont különböző intézeteiben dolgozó előadásokon számolnak be munkájuk legfrissebb eredményeiről.

A kutatói fórum megkezdése előtt az SZBK igazgató tanácsa tartott ülést; ezen Straub F. Brunó és Berend T. Iván, az MTA elnöke jelenlétében Láng István, a Magyar Tudományos Akadémia főtájtára átadta az SZBK új főigazgatói kinevezését Keszthelyi Lajos akadémikusnak. A Névenyletleni Intézet igazgatója Dudits Dénes lett, s további öt évre Alföldi Lajos akadémikus a Genetikai Intézet, Venetianer Pál akadémikus pedig a Biokémiai Intézet igazgatója.

Az SZBK-napok megnyitáskor Alföldi Lajos beszélt a kutatói fórum hagyományairól: évente tartják ezeket, a kutatóköz-

pont megalapítása óta. A megszokott, öszi időpont athelyezésének az az oka, hogy a kutatóközpont egyik alapítója és első főigazgatója, az SZBK-napok meghonosítója, Straub F. Brunó most 75. esztendő; születésnapján tiszteleg a kutatóközpont kollektívájával azzal, hogy az előadásokat most tartják, s igazolni igyekeznek, hogy az általa megszabott tudományos színvonalat megtartották. A nyitó délelőtti előadása az SZBK intézeteiben folyó kutatómunkát reprezentálja. A továbbiakban, péntek délutánig, összesen 46 beszámoló hangzik el; ezeket bírálóbizottság értékeli, s véleményük alapján adják majd át a rangsoroló díjakat, valamint az ifjúsági és legjobb előadói díjat.

Tegnap, kora délután, az SZBK-ban tartotta osztályülését az MTA biológiai tudományok osztálya: Jermy Tibor akadémikus, az osztály elnöke köszöntötte 75. születésnapján Straub F. Brunót, a biológiai tudományok osztályának tagját, akadémikust, méltatva kiemelkedő kutatói és tudománysszervezői munkásságát.

Kezdeményezés a bulldózerprogram nemzetközi kivizsgálására

A The Times szerdai jelentése szerint Rod Hackney, a brit építőművészek királyi intézetének és az építőművészek nemzetközi egyesületének elnöke nemzetközi vizsgálatot kíván kezdeményezni annak kiderítésére, mi az igazság a román falurombolási program leállítására, vagy lelassítására vonatkozó ellentmondásos híresztelésekben.

A befolyásos londoni újság „Románia múltjának leghatalmasabb” című, fél lapot dalt megtöltő írásában rámutat, hogy a londoni román nagykövetség munkatársai a falurombolási programra vonatkozó sajtójelentéseket a „nyugati tömegtevékenység” szavát használva, „alapítványi állításainak” vagy egyszerűen „félreértéseinek” minősítik, és ilyen tervnek még a létezését is tagadják.

A román cáfolatokkal kapcsolatban a lap amerikai külügyminisztériumi forrást idéz, amely szerint Romániában „nincs változás a po-

litikában, hanem pusztán a pénzszekszók hiányának tulajdonítható, hogy azt nem léptetik országszerte most azonnal hatályba. A bulldózer jelenleg is „javában működnek a fővárosban, de egyelőre nem dolgoznak a fővároson kívül”.

A The Times emlékeztet arra, hogy a múlt évben az angol királynő unokatestvére, az építőművész képesítéssel rendelkező Gloucesteri herceg a román kormányhoz intézett levelében ítélt el bukaresti templomok lerombolását. Sir Geoffrey Howe külügyminiszter pedig a román külügyminiszterrel tiltakozott a falurombolási tervek ellen.

Rod Hackney közölte a The Times-szal, hogy január 19-én Dublinban találkozott az építőművészek nemzetközi egyesületének alelnökével, és ez alkalommal megvitatják, hogy mit tehetnek a Romániában fennge-
tő „kulturális holocaust” elhárítására. A nemzetközi unió és a brit építőművészek

szövetségének elnöke kész egy független nemzetközi vizsgálóbizottság élére állni, hogy a helyszínen derítse ki az igazságot.

A The Times szerint a román hatóságoknál tett eddigi puhatolozásai nem vezettek eredményre. Román részről csak turistavízumok kiadására van hajlandóság, de megtagadják a vízumot küldöttségektől és újságíróktól. A lap úgy véli, hogy ebben a vonatkozásban a fekete-tengeri román üdülőhelyek bojkottja lehetne a „leghatékonyabb fegyver”, ugyanis az NSZK után Nagy-Britannia áll a második helyen Románia idegenforgalmában.

„Mindaddig, amíg nem sikerül a pontos tényeket tisztázni azt illetően, hogy mit romboltak le, mit fenyeget pusztulás és mi marad meg (Romániában), addig aligha-
nem csak a szavak és érvek háborúja folytatódhat” — állapítja meg végezetül a The Times.

Váncsa Jenő Izraelben

Váncsa Jenő magyar mezőgazdasági és élelmiszer-ügyi miniszter kedden este többnapos hivatalos látogatásra Izraelbe érkezett. A Tel Avivhoz közeli Ben Gurion repülőtéren Váncsa Jenőt vendéglátója, Avraham Kac Oz izraeli mezőgazdasági miniszter fogadta.

A jeruzsálemi rádió hangzott: húsz éve, 1967 (a diplomáciai kapcsolatok megszakítása) óta ez az első alkalom, hogy — Romániát kivéve — a „keleti blokk” egyik országából kormányminiszter látogat Izraelbe.

A rádió szerdai jelentése szerint a magyar miniszter érkezésekor közölte, hogy kormányfőjétől üzenetet hozott Jichak Samir izraeli miniszterelnöknek, és e mostani látogatása újabb jele a két ország „közeledésének”. Az említett forrás emlékeztetett: Samir miniszterelnök szeptemberben járt magánjellegűen minősített látogatáson Budapesten. Izrael és Magyarország múlt év tavaszán kölcsönösen érdeklődő levelet írtak egymásnak, illetve Tel Avivban.

Befejeződött az inotai erőmű rekonstrukciója

Befejeződött a nagyrekonstrukció az inotai November 7. Erőműben; csaknem egymilliárd forintos költséggel öt kazánt felújítottak, s ezzel legalább 25 évvel megnövelték várható élettartamukat. Olyan technológiát vezettek be, amely különböző minőségű szén felhasználására is alkalmas, így a berendezéseket. Erre azért volt szükség, mert az inotai erőmű 37 évvel ezelőtt kifejezetten a várpalotai lignitre épült, azóta viszont kiderült, hogy

egyetlen bánya a jövőben egyre kevésbé tudja ellátni az erőművet. Ma már felhasználják a villamosenergia-termelésre a jobb minőségű ajkai, dudari széneket és a gyengébb minőségű lignitet is.

A rekonstrukcióval egy időben környezetvédelmi beruházások is kezdődtek. Három kazánt már elláttak a nagy teljesítményű elektrofűtővel, az idén újabb filtert, jövőre pedig már 5 korszerű pernyeszűrőt szerelnek be.

Bányaomlás Kányáson

Szerdán 12 órakor, vádathajtás közben, omlás történt a Nógrádi Szénbányák kányási aknájában, a III. szikló bányamező 26-os frontfejlesztésének előkészítő vágatában. A kányási akna geológiai adottságai kedvezőtlenek, sújtólég-, víz- és gázveszélyes. A vágatot a beomló homok 8 méter hosszon teljesen betemette. Három bányász — László Sándor csapatvezető vájár, Bódi Gábor vájár és Oláh László II. föld alatti szállító — sorsa még ismeretlen. A

bányamentők azonnal megkezdtek a felkutatásukat. A szerencsétlenség hírére a helyszínre érkezett Horváth Ferenc ipari minisztériumi államtitkár, Neuberger Antal, az Országos Bányaműszaki Főfelügyelőség elnöke, Zsákay János, a Nógrádi Szénbányák miniszteri biztos és Skoda Ferenc Nógrád megyei rendőrfőkapitány. A bányában rekedt, s valószínűleg az omlás alá került bányászok életben maradásának a szakemberek szerint kevés az esélye.

Könnyű vonzóná tenni!...

Hungária-krónika

Erdeklődő városlakókat, tanácsai munkabizottságokban tevékenykedő „népképviselőket”, s hivatásuknál fogva a közvéleményt ismerő és befolyásolni tudó (?) újságírókat kért fel még decemberben a Régi Hungária Szálló Részvényszeres, hogy miután betekintenek az építkezés takarófalai mögé, mondjanak véleményt a vállalkozásról. Méghozzá egy-egy kérdőív kitöltésével. Ne csupán a rekonstrukció eddigi kialakult image-ének kitapintására, hanem a jövőjét befolyásoló döntések megalapozására is szolgáljon a vizsgálat! — e kettős célt tűzte maga elé az Rt. S hogy a „nyitott ház”-akcióban összegyűjtött vélemények igazán értékelhetők legyenek, szegedi szociológusokat kért fel a vizsgálat kérdéseinek összeállítására, és a válaszok elemzésére. (A tíz kérdésből álló kérdőívet tölthetik ki is kilencvenhárom volt-töltött ki.)

Arra lehetett számítani előzetesen, hogy döntően olyanok mennek el a bemutatóra, akik az ügy érdekében a rekonstrukció eredményes befejezésének szimpatizánsai. Az értékelő jelentés szerint „hipotézisünk az volt, hogy túlnyomórészt az idősebb generáció részvétele lesz jellemzőbb, s úgy véltük, hogy főként a régi Hungária korábbi rendszeres vendégei lesznek kíváncsiak a bemutatóra. Az adatok megerősítették ezt a feltételezést”. A látogatók korosztályi megoszlása csaknem egyenletes volt, s figyelemre méltó, hogy a legnépesebb generáció a 30

—39 éveseké. Érdekes, hogy nemcsak volt törzsvendégek (12 százalék) vettek részt az akcióban, sőt, a látogatók egynegyede korábban még csak nem is járt a Hungáriában, közel 30 százalék pedig csak alkalmi vendégként.

„Újabb hipotézis cáfolatát kaptuk, mikor azt vizsgáltuk, hogy a régi Hungária, mely szolgáltatását kedvelték leginkább a megkérdezettek.” A zónázó főlényre számítottak, s az étterem, meg a rendezvények (bálok, koncertek) „jöttek be”. Talán mert azok az emlékek erősebbek? Minden ötödik látogatót egyébként az emlékei vittek el a bemutatóra, de többen voltak (40 százalék!), akiket az építés maga és annak mikéntje vonzott, vagy akiket (31 százalék) a rekonstrukciónak, mint városi ügynek a fontossága motivált.

A felmérés egyik legfontosabb kérdése azt firtatta, hogy az előzetesen kialakult vélekedést a bemutató meg tudta-e változtatni, s ha igen, hogyan. Mivel a rekonstrukciót eleve ellenző vagy szkeptikus alapállás elő sem fordult a városiak látogatói csoportjában, a bemutató után sem meglepő, hogy a kérdezettek 30 százaléka bizakodással, 64 százaléka pedig egyenesen lelkes meggyőződéssel óhajtott a felújítás sikeres befejezését. (Öten választották csak a lehetséges feleletek közül a

„ha már elkezdtek, célszerű befejezni” megfogalmazást.)

Az utca emberének véleménye az esetleges részvényjegyzésről igen pozitív volt — 88 százalékuk érdekesnek tartaná, hogy munkahelyük is pénzt fektessen ebbe a vállalkozásba. (A tanácsiak és az újságírók csoportja már mérsékeltbben, 77 százalékkal, de ugyancsak támogatná az ilyen kezdeményezést.) Ennél jóval nagyobb arányban (95 százalék) tartanak jónak, ha a lakosság is jegyezhetne részvényt, sőt, a kérdőív kitöltői közül a legtöbben maguk is befektetnék a pénzüket a vállalkozásba. (Ez illetéknéppen csaknem mellesleges, hogy az átlagosnál jobb pénzügyi feltételekkel-e, vagy a szokásos befektetési haszonnal is.) Érdekes, hogy „éppen azok nem foglalkoztak meg elzárkózó álláspontot, akik korábban nem is jártak vendégként a régi Hungáriában. Elképzelhető, hogy a bemutató sikerességét épp ez jelzi leginkább!... A véleménykutatás tapasztalatai azt mutatják, hogy a régi Hungária rekonstrukciója olyan ügy, mely köré viszonylag könnyű vonzó image-t teremteni, ám ezt folyamatos menedzseléssel érendtartani” — ez volt a szociológusvélemény.

Nos, Hungária Rt., fel van adva a lecke!

P. K.